

Категорія справи № 400/7114/21: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи щодо примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 13.01.2022. Оприлюднено: 18.01.2022.

Дата набрання законної сили: 12.01.2022

Номер судового провадження: 854/14136/21

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

12 січня 2022 р.м.ОдесаСправа № 400/7114/21Головуючий в 1 інстанції: Птичкіна В.В.

Колегія суддів П'ятого апеляційного адміністративного суду

у складі: головуючої судді - Шевчук О.А.,

суддів: Єщенка О.В., Федусика А.Г.,

при секретарі Гаврильчук Т.П.,

за участю представників апелянта - Кізік А.М., Лешковят Т.Є.,

представника позивача - Попова Р.М.

розглянувши за правилами спрощеного позовного провадження у відкритому судовому засіданні в режимі відеоконференції апеляційну скаргу ОСОБА_1 на рішення Миколаївського окружного адміністративного суду від 18 жовтня 2021 року по справі за позовною заявою ОСОБА_2 до Первомайського відділу державної виконавчої служби у Первомайському районі Миколаївської області Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м.Одеса) про визнання протиправними та скасування постанов, -

ВСТАНОВИЛА:

В серпні 2021 року позивач звернулась до суду з позовною заявою до відповідача, в якій просила визнати протиправною та скасувати постанову Первомайського відділу державної виконавчої служби у Первомайському районі Миколаївської області Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Одеса) від 04.08.2021 ВП № 65253065 про накладення штрафу на ОСОБА_2 у розмірі 3400 грн. за повторне невиконання рішення суду 16.07.2021 року та 17.07.2021 року;

- визнати протиправною та скасувати постанову Первомайського відділу державної виконавчої служби у Первомайському районі Миколаївської області Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Одеса) від 04.08.2021 ВП № 65253065 про накладення штрафу на ОСОБА_2 у розмірі 3 400 грн за повторне невиконання рішення суду 23.07.2021 року та 24.07.2021 року.

Позовні вимоги обґрунтовано тим, що позивач не чинила перешкод у спілкуванні батька з дітьми, а неможливість спілкування викликана хворобою дітей та перебування дітей на санітарно-курортному лікуванні. Позивач вважає, що ця обставина в силу приписів статей 63 та 75 Закону № 1404-VIII є поважною причиною не виконання рішення суду. Винесення відповідачем у відношенні позивачки постанов про накладення штрафів від 04.08.2021 року в рамках ВП №65253065 є необґрунтованим та таким, що суперечить ст. 64-1 Закону № 1404-VIIIу зв'язку з чим вони підлягають скасуванню.

Рішенням Миколаївського окружного адміністративного суду від 18 жовтня 2021 року позов задоволено.

Не погоджуючись з таким рішенням, ОСОБА_1 надав апеляційну скаргу, в якій зазначив, що оскаржуване рішення суду першої інстанції щодо скасування постанов від 04.08.2021 про накладення штрафів на боржника безпосередньо впливає на його права, свободи, інтереси та обов'язки, як стягувача за виконавчим провадженням та сам факт того, що ОСОБА_1 є стороною виконавчого провадження, в рамках якого оскаржуються дії державного виконавця про накладення про накладення штраф.

Апелянт, посилаючись на порушення судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, просить прийняти рішення, яким скасувати рішення суду першої інстанції та прийняти нове рішення, яким у задоволенні позовних вимог ОСОБА_2 відмовити у повному обсязі. Доводами апеляційної скарги зазначено, що відсутні поважні причини невиконання рішення суду з боку ОСОБА_2, оскільки невиконання носить постійний, систематичний характер, а рішення суду по справі № 484/37/20 так жодного разу не було виконано. Державним виконавцем були вжиті всі заходи щодо примусового виконання рішення суду, зокрема шляхом винесення постанов про накладення на боржника штрафів, арешт коштів та майна боржника; направлення повідомлення до правоохоронних органів щодо наявності ознак злочину, передбаченого статтею 382 Кримінального кодексу України в діях боржника ОСОБА_2; встановлення тимчасового обмеження ОСОБА_2 у праві керування транспортними засобами до закінчення існуючих обставин; направлення подання до Первомайського міськрайонного суду щодо тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України, яке було задоволено судом першої інстанції та залишено без змін судом апеляційної інстанції. Отже, державним виконавцем вчинено всі залежні від нього заходи, спрямовані на виконання судового рішення, але такі дії не призвели до реального та систематичного виконання боржником судового рішення. Так, згідно актів державного виконавця, на підставі яких було винесено оскаржувані постанови від 04.08.2021 року, рішення суду про встановлення порядку зустрічей батька з дітьми не було виконано.

Таким чином, апелянт вказує, що накладення на ОСОБА_2 штрафів за невиконання судового рішення без поважних причин та в подвійному розмірі після вжиття всіх інших заходів, спрямованих на примусове виконання судового рішення, відокремлених від накладення на боржника штрафу, не суперечить правовій природі статті 64-1 Закону України «Про виконавче провадження», адже такі дії можуть розцінюватися як "інші заходи примусового виконання рішення", в тому числі ті, що передбачені п. 9 розділу 9 Інструкції N 512/5. Враховуючи, що ОСОБА_2 без поважних причин не було забезпечено виконання рішення Цервомайського міськрайонного суду Миколаївської області та Миколаївського апеляційного суду по справі № 484/37/20, апелянт вважає, що у відповідача були наявні підстави для накладання штрафу на боржника з підстав невиконання рішення суду, а тому позовні вимоги про визнання протиправними та скасування постанов від 04.08.2021 про накладення штрафів, в межах виконавчого провадження № 65253065, стосовно невиконання рішення суду, що мали місце 16.07.2021 року, 17.07.2021 року та 23.07.2021 року, 24.07.2021 року є необгрунтованими та не підлягають задоволенню.

У відзиві на апеляційну скаргу відповідач зазначає, що за текстом позовної заяви єдиною підставою для скасування постанов про накладення штрафу від 04.08.2021 р., на думку боржника, має слугувати нібито поважність причин, за якими судові рішення не виконувались. При цьому, сам факт невиконання рішення боржником не заперечується. Відповідач вказує, що боржниця обізнана з тим, що державним виконавцем здійснюється виконавче провадження, оскільки постанова про його відкриття вручена їй особисто. Вона активно користується своїми правами, як сторона у справі, подаючи заяви та клопотання, як особисто так і через представника. Дані обставини підтверджуються матеріалами виконавчого провадження, копія яких додається. Таким чином можна зробити висновок, що з приводу зафіксованих фактів невиконання рішень, боржником наведено всі поважні на її думку обставини, що зумовили невиконання рішення, а саме хвороби дітей згідно довідок від 16.07.2021. Державним виконавцем з метою неупередженого, своєчасного і в повному обсязі виконання рішення та керуючись положеннями Закону України «Про виконавче провадження» 16.07.2021 року, 17.07.2021 року, 23.07.2021 року та 24.07.2021 року здійснювалась перевірка виконання боржником рішення про встановлення побачення з дітьми у час та місці побачення стягувана з дитиною, визначені рішенням.

20.07.2021 року, 26.07.2021 року для з'ясування причин невиконання рішення на адресу боржниці направлено вимоги, якими зобов'язано ОСОБА_2 за наявності поважних причин, що спричинили невиконання рішення суду терміново надати підтверджуючі документи. Згідно отриманих відповідей на вимоги додаткових поважних причин боржником не наведено. Рішення не виконується боржником і в подальшому. Таким чином, Первомайський відділ державної виконавчої служби у Первомайському районі Миколаївської області Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м.Одеса) вважає рішення постановлене Миколаївським окружним адміністративним судом таким, що винесене з порушенням норм матеріального та процесуального права. З огляду на зазначене, відповідач просить скасувати рішення суду першої інстанції та ухвалити нове судове рішення, яким у задоволенні позову відмовити у повному обсязі.

У відзиві на апеляційну скаргу представник позивач - адвокат Попов Р.М. зазначає, що порядок дій виконавця у випадку невиконання ОСОБА_2 рішення суду в частині встановлення способу участі ОСОБА_1 у спілкуванні з синами шляхом надання йому права на побачення у певні дні, у певний час та за певною адресою встановлений ч.3, ч.4 ст. 64 Закону № 1404-VIII, а рішення суду в частині покладення на ОСОБА_2 зобов'язання не перешкоджати стягувачу у спілкуванні з дітьми має виконуватись в порядку, встановленому ч.4 ст. 63 Закону № 1404-VIII. Прийняття відповідачем у відношенні позивача 04.08.2021 року постанов про накладення штрафів в межах виконавчого провадження ВП № 65253065 є необґрунтованим та таким, що суперечить ст. 64-1 Закону № 1404-VIII. З огляду на зазначене, представник позивача просить відхилити апеляційну скаргу, а рішення суду першої інстанції залишити без змін.

Особи, що беруть участь у справі, про дату, час і місце судового розгляду були сповіщені належним чином відповідно до ст. 124-130 КАС України.

Перевіривши матеріали справи, правильність застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, правової оцінки обставин у справі, обговоривши доводи апеляційної скарги, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга підлягає задоволенню з наступних підстав.

Судом першої та апеляційної інстанцій встановлено, що 21.04.2021 Первомайський міськрайонний суд Миколаївської області видав виконавчий лист № 2/484/421/20 (стягувач - ОСОБА_1, боржник - ОСОБА_2), відповідно до якого визначено спосіб участі ОСОБА_1 у спілкуванні з синами ОСОБА_3 та ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, щоп'ятниці з 16 до 20 години та щосуботи з 10 до 20 години та надати право на побачення з дітьми у день їх народження 02 червня, а також у святкові дні: 01 січня, 01 травня, 28 червня, 14 жовтня з 10 до 14 години за місцем проживання батька по АДРЕСА_1 та зобов'язано ОСОБА_2 не перешкоджати ОСОБА_1 у спілкуванні з дітьми.

23.04.2021 за вказаним виконавчим листом Відділом було відкрито виконавче провадження № 65253065.

Постановою Первомайського міськрайонного відділу державної виконавчої служби Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м.Одеса) від 17.05.2021р. відкрито виконавче провадження № 65253065 з виконання виконавчого листа № 2/484/421/20, виданого Первомайським міськрайонним судом Миколаївської області.

При примусовому виконанні виконавчого листа № 2/484/421/20, виданого Первомайським міськрайонним судом Миколаївської області, Первомайським відділом державної виконавчої служби у Первомайському районі Миколаївської області Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м.Одеса) винесено постанову про накладення штрафу від 17.05.2021р. ВП № 65253065.

08.07.2021 головний державний виконавець Відділу Горбулінська Л.О. винесла постанову про накладення на ОСОБА_2, на підставі статей 63, 64-1 і 75 Закону № 1404, штрафу у розмірі 3 400 грн (а. с. 25). У цій постанові наявні посилання на акти державного виконавця від 25.06.2021, від 26.06.2021, якими підтверджується факт невиконання позивачем рішення без поважних причин.

09.07.2021 головний державний виконавець Відділу Горбулінська Л.О. винесла постанову про накладення ОСОБА_5, на підставі статей 63 і 75 Закону № 1404, штрафу у розмірі 3 400 грн (арк.

26). У цій постанові наявні посилання на акт державного виконавця від 28.06.2021, яким підтверджується факт невиконання позивачем рішення без поважних причин.

04.08.2021 головний державний виконавець Відділу Горбулінська Л.О. винесла постанову про накладення на ОСОБА_2, на підставі статей 63 і 75 Закону № 1404, штрафу у розмірі 3 400 грн (а.с. 13). У цій постанові наявні посилання на акти державного виконавця від 16.07.2021, від 17.07.2021, якими підтверджується факт невиконання позивачем рішення без поважних причин повторно.

04.08.2021 головний державний виконавець Відділу Горбулінська Л.О. винесла постанову про накладення на ОСОБА_2, на підставі статей 63 і 75 Закону № 1404, штрафу у розмірі 3 400 грн (а.с. 12). У цій постанові наявні посилання на акти державного виконавця від 23.07.2021, від 24.07.2021, якими підтверджується факт невиконання позивачем рішення без поважних причин повторно.

Предметом розгляду у справі є правомірність постанов від 04.08.2021.

Приймаючи рішення про задоволення позовних вимог, суд першої інстанції виходив з того, що позивач не виконувала рішення суду з поважних причин. Крім того, відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», виконавець має право лише двічі накладати штраф в одинарному та у подвійному розмірі, а, оскільки в даному виконавчому провадженні виконавець декілька разів накладала шараф на ОСОБА_2 то прийняті постанови суд визнав проитипроравними та скасував їх.

Колегія суддів не погоджується з таким висновком суду першої інстанції з огляду на наступне.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про виконавче провадження» виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) - сукупність дій визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

Частиною першою статті 18 Закону України "Про виконавче провадження" передбачено, що виконавець зобов'язаний вживати передбачених цим Законом заходів щодо примусового виконання рішень, неупереджено, ефективно, своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії.

Приписами пункту 1 частини другої статті 18 Закону України "Про виконавче провадження" встановлено, що виконавець зобов'язаний здійснювати заходи примусового виконання рішень у спосіб та в порядку, які встановлені виконавчим документом і цим Законом.

Згідно із частиною шостою статті 26 Закону України «Про виконавче провадження» за рішенням немайнового характеру виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення протягом 10 робочих днів (крім рішень, що підлягають негайному виконанню, рішень про встановлення побачення з дитиною).

За рішенням про встановлення побачення з дитиною державний виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення шляхом забезпечення побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням.

Відповідно до частини другої статті 63 Закону України «Про виконавче провадження» у разі невиконання без поважних причин боржником рішення виконавець виносить постанову про накладення на боржника штрафу, в якій також зазначаються вимога виконати рішення протягом 10 робочих днів (за рішенням, що підлягає негайному виконанню, - протягом трьох робочих днів) та попередження про кримінальну відповідальність.

Порядок виконання рішення про встановлення побачення з дитиною, рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною встановлено статтею 64-1 Закону України «Про виконавче провадження», відповідно до якої виконання рішення про встановлення побачення з дитиною полягає у забезпеченні боржником побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням.

Державний виконавець здійснює перевірку виконання боржником цього рішення у час та місці побачення, визначених рішенням, а у разі якщо вони рішенням не визначені, то перевірка здійснюється у час та місці побачення, визначених державним виконавцем.

У разі невиконання без поважних причин боржником рішення державний виконавець складає акт та виносить постанову про накладення на боржника штрафу у розмірі, визначеному частиною першою статті 75 цього Закону. У постанові зазначаються вимога виконувати рішення та попередження про кримінальну відповідальність.

Відповідно до ч.4 ст. 64-1 Закону України «Про виконавче провадження» у разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення державний виконавець складає акт, виносить постанову про накладення на боржника штрафу в подвійному розмірі, надсилає до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення, звертається з поданням про тимчасове обмеження боржника у праві виїзду за межі України до суду за місцезнаходженням органу державної виконавчої служби, виносить вмотивовану постанову про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві керування транспортними засобами (із врахуванням обмежень, передбачених частиною десятою статті 71 цього Закону) та вживає інші заходи примусового виконання рішення, передбачені цим Законом.

Відповідно до ч. ч. 1, 2 статті 75 Закону України «Про виконавче провадження» у разі невиконання без поважних причин у встановлений виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, та рішення про поновлення на роботі виконавець виносить постанову про накладення штрафу на боржника - фізичну особу у розмірі 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб - 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на боржника - юридичну особу - 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та встановлює новий строк виконання.

У разі повторного невиконання рішення боржником без поважних причин виконавець у тому самому порядку накладає на нього штраф у подвійному розмірі та звертається до органів досудового розслідування з повідомленням про вчинення кримінального правопорушення.

Системний аналіз вищенаведених законодавчих приписів свідчить, що накладення штрафу за невиконання рішення, яке зобов'язує боржника до вчинення певних дій, є видом юридичної відповідальності такого боржника за невиконання покладеного на нього зобов'язання (виконати судове рішення).

Така відповідальність настає за умови, що судові рішення не виконано з поважних причин і в строк, встановлений державним виконавцем.

Тобто, даючи оцінку тому чи правомірно на боржника накладено штраф за невиконання судового рішення потрібно з'ясувати часові рамки, в межах яких боржник мав вчинити певні дії (за виконавчим листом) і в чому полягає причина невиконання судового рішення у відведений йому строк.

При цьому, сам факт невиконання судового рішення у визначений строк без з'ясування і оцінки причин такого невиконання не може вважатися підставою для відповідальності боржника відповідно до статті 75 Закону України «Про виконавче провадження».

Поважність причин невиконання судового рішення оцінюється у кожному конкретному випадку через призму того, наскільки це (об'єктивно) перешкодило виконати судові рішення.

Отже, державний виконавець зобов'язаний провести перевірку виконання судового рішення боржником, а підставою для накладення штрафу є невиконання рішення боржником без поважних причин. Тобто, державний виконавець має встановити, що поважних причин невиконання рішення не має.

Поважними в розумінні Закону України «Про виконавче провадження» можуть вважатися об'єктивні причини, які унеможливили або значно ускладнили виконання рішення боржником та які не залежали від його власного волевиявлення.

Так, із матеріалів виконавчого провадження вбачається, що постановою Первомайського міськрайонного відділу державної виконавчої служби Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м.Одеса) від 23.04.2021р. відкрито виконавче провадження № 65253065 з виконання виконавчого листа № 2/484/421/20, виданого Первомайським міськрайонним судом Миколаївської області.

У вказаній постанові про відкриття виконавчого провадження від 23.04.2021р. ВП № 65253065 зазначено, що боржнику необхідно виконати рішення шляхом забезпечення побачень стягувача з дітьми в порядку, визначеному рішенням.

З матеріалів справи вбачається, що 16.07.2021р., 17.07.2021р., 23.07.2021р. та 24.07.2021р. державним виконавцем здійснено перевірку виконання ОСОБА_2 (боржник) рішення про встановлення побачення ОСОБА_1 (стягувач) з синами - ОСОБА_6 та ОСОБА_7, за місцем проживання батька, а саме АДРЕСА_1 (визначено судовими рішеннями).

За наслідками вказаної перевірки, державним виконавцем складено акти від 16.07.2021р., 17.07.2021р., 23.07.2021р. та 24.07.2021р., у яких зазначено, що боржником на забезпечено виконання рішення суду, діти за адресою: АДРЕСА_1 відсутні (т.2 а.с. 224, т. 3 а.с. 1, 37, 38).

За наслідками офіційного з'ясування фактичних обставин справи колегією суддів встановлено, що визначений статтею 64-1 Закону України "Про виконавче провадження" алгоритм дій державним виконавцем дотримано.

Встановивши, що рішення суду боржником не виконуються без поважних причин, державним виконавцем, з урахуванням приписів статті 75 Закону України "Про виконавче провадження", цілком правомірно винесено спірні постанови.

При цьому, на думку апеляційного суду є необґрунтованими посилення скаргниці на те, що діти хворіли.

Зокрема, судом апеляційної інстанції встановлено, що 19.07.2021р. представником ОСОБА_2 - адвокатом Філатовим І.Л. державному виконавцю подано довідки від 16.07.2021р. про те, що у ОСОБА_8 та ОСОБА_9 гострий трахеобронхіт. За станом здоров'я показано санаторно-курортне оздоровлення (т.1 а.с. 16, 17, т.т.3 а.с. 6).

Бронхіт гострий (трахеобронхіт) - гостре запалення слизової оболонки бронхів, зумовлене інфекцією або вдиханням подразнюючих речовин. Розвитку хвороби часто передують охолодження.

У загальній структурі респіраторно-вірусних інфекцій цей діагноз займає близько третини.

Лікування трахеобронхіту в домашніх умовах цілком можливе, якщо він протікає без ускладнень.

В матеріалах справи відсутні докази того, що ОСОБА_8 та ОСОБА_9 перебували на лікуванні в стаціонарі. Вищезазначені довідки також не містять інформації, що ОСОБА_3 та ОСОБА_4 за станом здоров'я не могли зустрітись з батьком.

Амбулаторне лікування - це лікування, яке відбувається вдома хворого або при відвідуванні самим хворим лікувального закладу.

Крім цього, як вбачається з довідок ФОП ОСОБА_10 від 16.07.2021 р. про стан здоров'я дітей ОСОБА_8 та ОСОБА_9, приміщення лікаря знаходиться в м. Южноукраїнську, а діти проживають у м. Первомайську, відстань між містами складає 46 км.

23.07.2021р. та 29.07.2021 р. представником ОСОБА_2 - адвокатом Філатовим І.Л. державному виконавцю було подано клопотання про відкладення проведення виконавчих дій, в якому зазначалось

що у зв'язку із рекомендацією лікаря, діти зараз знаходяться на санітарно-курортному лікуванні, підтверджуючі документи цього будуть надані при приїзді дітей із лікування (т.3 а.с. 33), до якого повторно долучено довідки від 16.07.21021 р. (т.3 а.с. 34).

Проте, колегія суддів зазначає, що ОСОБА_2 на підтвердження перебування дітей на оздоровленні в смт. Східниця Львівської області не надано квитків або підтвердження проживання в смт. Східниця.

Отже, з урахуванням вищевикладеного, на думку колегії суддів, наведені скаргницею підстави, за наявності яких не виконувалось судове рішення не є поважними.

До того ж, апеляційний суд зазначає, що матеріали справи не містять належних та допустимих доказів, за наслідками дослідження яких можливо було б дійти висновку, що судове рішення ОСОБА_2 не виконуються за наявності поважних причин.

Також, вважаючи оскаржувані постанови про накладення штрафу неправомірними, ОСОБА_2 вказує про те, що вона не чинила перешкод у спілкуванні батька з дітьми.

Натомість, колегія суддів зазначає, що спірні постанови державним виконавцем прийнято у зв'язку з невиконанням боржником рішення суду без поважних причин повторно, а не з підстав вчинення перешкод у спілкуванні батька з дітьми.

Крім того, на думку апеляційного суду, наявність у матеріалах справи вищезазначених довідок не свідчить про поважність причин, за наявності яких позивачкою не виконано судове рішення жодного разу.

Щодо висновків суду першої інстанції про те, що ст. 64-1 Закону № 1404-VIII виконавцю надано право лише двічі накладати штраф в одинарному та подвійному розмірі, колегія суддів зазначає.

Повторним невиконанням судового рішення в розумінні ст. 64-1 Закону № 1404-VIII є встановлений відповідним актом факт кожного наступного невиконання боржником судового рішення після складання акту про невиконання такого рішення вперше та винесення відповідної постанови про накладення штрафу за невиконання судового рішення без поважних причин.

Як вбачається з матеріалів справи, відносно позивачки відповідачем було прийнято постанову про накладення штрафу за повторне невиконання рішення суду без поважних причин у встановлений строк.

Разом з цим, судом апеляційної інстанції встановлено відсутність поважних причин невиконання судового рішення 16.07.21 р., 17.07.21 р., 23.07.21 р., 24.07.21 р.

Суд апеляційної інстанції акцентує увагу учасників справи, що відповідно до статті 12 Закону України «Про охорону дитинства» виховання в сім'ї є першоосновою розвитку особистості дитини. На кожного з батьків покладається однакова відповідальність з виховання, навчання і розвитку дитини. Батьки або особи, які їх замінюють, несуть відповідальність за порушення прав і обмеження законних інтересів дитини на охорону здоров'я, фізичний і духовний розвиток, навчання, невиконання та ухилення від виконання батьківських обов'язків відповідно до закону.

Згідно статті 3 Конвенції про права дитини від 20.11.1989 року в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюють вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини. Держави-учасниці зобов'язуються забезпечити дитині такий захист і піклування, які необхідні для її благополуччя, беручи до уваги права й обов'язки її батьків, опікунів чи інших осіб, які відповідають за неї за законом, і з цією метою вживають всіх відповідних законодавчих і адміністративних заходів.

Відповідно до статті 18 Конвенції про права дитини батьки несуть основу відповідальність за виховання дитини. Найкращі інтереси дитини є предметом їх основного піклування.

Ухвалюючи рішення в справі «М. С. проти України» від 11.07.2017 року (заява № 2091/13), Європейський суд з прав людини наголосив, що в таких справах основне значення має вирішення питання про те, що найкраще відповідає інтересам дитини. На сьогодні існує широкий консенсус, у тому числі в міжнародному праві, на підтримку ідеї про те, що у всіх рішеннях, що стосуються дітей, їх найкращі інтереси повинні мати першочергове значення. При цьому, Європейський суд з прав людини зауважив, що при визначенні найкращих інтересів дитини у кожній конкретній справі необхідно враховувати два аспекти: по-перше, інтересам дитини найкраще відповідає збереження її зв'язків із сім'єю, крім випадків, коли сім'я є особливо непридатною або неблагополучною; по-друге, у якнайкращих інтересах дитини є забезпечення її розвитку у безпечному, спокійному та стійкому середовищі, що не є неблагодіїним.

Відповідно до п. 41 висновку № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо якості судових рішень, обов'язок суддів наводити підстави для своїх рішень не означає необхідності відповідати на кожен аргумент захисту на підтримку кожної підстави захисту. Обсяг цього обов'язку може змінюватися залежно від характеру рішення.

Згідно з практикою Європейського суду з прав людини, очікуваний обсяг обґрунтування залежить від різних доводів, що їх може наводити кожна зі сторін, а також від різних правових положень, звичаїв та доктринальних принципів, а крім того, ще й від різних практик підготовки та представлення рішень у різних країнах.

Щоб дотриматися принципу справедливої суду, обґрунтування рішення повинно засвідчити, що суддя справді дослідив усі основні питання, винесені на його розгляд, що не було вчинено судом у даній справі.

Враховуючи наведені положення діючого законодавства, колегія суддів вважає, що суд першої інстанції при ухваленні рішення припустився порушень норм матеріального права, що призвело до неправильного вирішення справи, у зв'язку з чим судові рішення підлягає скасуванню з ухваленням по справі нового рішення про відмову у задоволенні позовних вимог.

Відповідно до п.4 ч.1 ст. 317 КАС України передбачено, що підставами для скасування судового рішення суду першої інстанції повністю або частково та ухвалення нового рішення у відповідній частині або зміни рішення є неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права.

Керуючись ст. ст. 271, 272, 287, 308, 310, 315, 317, 321, 322, 325, 328, 329 КАС України, колегія суддів, -

ПОСТАНОВИЛА:

Апеляційну скаргу ОСОБА_1 - задовольнити.

Рішення Миколаївського окружного адміністративного суду від 18 жовтня 2021 року - скасувати.

Ухвалити нове рішення, яким у задоволенні позовних вимог ОСОБА_2 - відмовити.

Стягнути з ОСОБА_2 (ІНФОРМАЦІЯ_2 , РНКОПП - НОМЕР_1 , місце проживання: АДРЕСА_2) на користь ОСОБА_1 (ІНФОРМАЦІЯ_3 , РНКОПП - НОМЕР_2 , місце проживання: АДРЕСА_3) судовий збір в розмірі 2724 грн. (дві тисячі сімсот двадцять чотири гривні).

Відповідно до ст. 329 КАС України постанова набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Головуюча суддя:

О.А. Шевчук

Суддя:

О.В. Єщенко

Суддя:

А.Г. Федусик